

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. i. vse administrativne stvari.

Resolucije „Slovenskega društva“ štajerskega.

V Ljubljani, 23. avgusta.

Središče in zbirališče narodnega gibanja štajerskih Slovencev, „Slovensko društvo“, zbralo se je v nedeljo, dne 21. t. m., v Celjski čitalnici na občni zbor. Udeležba je bila mnogobrojna, ker se je vedelo, da bode odbor nasvetoval nekatere važne resolucije, in prav zaradi teh sklepov pristojna letošnjemu občnemu zboru „Slovenskega društva“ štajerskega posebno mesto mej sličnimi zbori. Danes hočemo navesti samo resolucije, vzprejete jednoglasno, poročilo o razpravi zastran teh nasvetov priobčili bomo kasneje.

Odbor „Slovenskega društva“ nasvetoval je dve resoluciji:

I. Slovenci štajerski, zbrani v občnem zboru političnega „Slovenskega društva“, ugovarjamo najodločnejše ukrepom ali resolucijam nemških (?) mestnih, tržkih in nekaterih kmetijskih občin, češ, da Slovenci, zahtevajoč slovenščine popolnoma zmožnih uradnikov, profesorjev itd., Nemce zatiramo; marveč mi Slovenci rabimo le svojo v osnovnih državnih zakonih zajamčeno pravico ter ne delamo nikomur krivice in se zatorej trdno nadejamo, da visoka vlada ne bode uvaževala onih neosnovanih, neresničnih pritožb nekaterih posameznih, slabo poučenih ali vsako poučenje in porazumljenje odklanjajočih zastopov, temveč strogo se držala zakonov ter jih zvesto izvrševala.

II. Obžalujemo narodni prepir mej kranjskimi Slovenci kot zelo nepotreben, po sovražnikih Slovencev tje zanesen in neten ter izražamo glede na položaj najiskrenejšo željo, da se zopet porazumejo in spravijo v bratski ljubezni, sebi in nam v največjo korist, ali o nasprotstvih vsaj razpravljajo le stvarno, vselej dostojno in brez sovraštva mej seboj.

Državni poslanec g. dr. L. Gregorec nasvetoval je resolucijo:

III. Izrekamo ganjenega srca društvom: sv. Mohorja, sv. Cirila in Metoda, Matice Slovenske, zlasti pa še Pevskemu slovenskemu društvu v Ptuiju in vsem Sokolskim društvom za njihovo uspešno in sijajno delovanje svoje najiskrenejše priznanje in domoljubno zahvalo.

Deželni poslanec g. dr. Serbec nasvetoval je resolucijo:

IV. Obžalujemo, da se z vladino podporo snujejo čisto nemške šole v malih, zvečinoma slovenskih mestih in trgih na Slovenskem Štajerskem, pa tudi tam, kjer so kakšne fužine, ker v vseh teh šolah je ogromna večina učencev slovenska in bi ne mogle dosežati ljudskim šolam postavno določenega smotra, temveč širile bi le nevoljo in prepirtudi v krajih do sedaj mirnih, dočim sedanje šole določenim namenom tam vsaj deloma ustrezajo.

Gosp. dr. L. Filipič, odvetnik v Celji, nasvetoval je resolucijo:

V. Izražamo naposled željo, naj državni slovenski poslanci, brž ko se to pokaže umestno, osnujejo poseben jugoslovanski klub.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. avgusta

Deželni zbori.

„Montags-Revue“ je priznani „leibjournal“ grofa Taaffeja in o vseh rečeh dobro poučena; v včerajšnji številki piše, da se nade „Vaterlanda“ in klerikalcev sploh gledé deželnih zborov ne bodo uresničile in da vlada kar nič ne misli sklicati deželne zbornice. — Prav narobe naznanja „N. fr. Pr.“, da bodo deželni zbori sklicani že začetkom meseca septembra in da bodo zborovali zajedno z delegacijama. List priznava, da se je s tem ustreglo Hohenwartovemu klubu. — V posebnem telegramu iz Gradca naznanja se „N. fr. Pr.“, da je deželni zbor štajerski sklican na dan 14. septembra.

Češki odpor.

Okrajno glavarstvo v Kutni Hori prepovedalo je na Kanku horo sklican volilski shod, ne da bi zato navedlo kakšen razlog. — Posl. Kramář poročal je v nedeljo svojim volilcem v Jilemnicah o situaciji in se izrekel zoper pasivno opozicijo, ker je dlje časa ni moči vzdržati. Dokler so poslanci v parlamentu, morejo tirati skrajno opozicijo, pasivno opozicijo pa je začeti le če je sigurno, da bode to uničilo vladajoči sistem. Klic po jedinstvu je neumestno, ker je mej Staro in Mladočehi tako bistvena razlika, da jih ni moči združiti. Staročehi zmatrajo parlament za odločilno silo, mi pa narodovo voljo. — V Novem Bydžovu bil je v nedeljo velik shod, na katerega so prišli štirje državni poslanci, mej njimi Dolanský, ki je izjavil, da je izstopil iz staročškega kluba radi punktacij in da bode odslej bodil z Mladočehi. Posl. Pacák govoril je o mladočških zastopnikih v delegacijah. Zastopniki imajo od kluba določen navod, kako jim je soditi unanjo, bosansko in vojaško politiko. Klub je še pred določitvijo kandidatov ukrenil, da se morajo češki delegatje izreči odločno zoper trojno zvezo in za približanje Avstro-Ogerske in Rusije.

Stranke v Dalmaciji.

Znano je, da so osnovali radikalnejši hrvatski poslanci v Dalmaciji svoj poseben klub in se ločili od takozvane narodne stranke zato, ker je ta iz oportunitete do vlade popuščala od narodnega programa. Hrvatski klub stekel si je hitro splošne simpatije v deželi, zlasti ker je povdarjal državno-pravno vkupnost trojedne kraljevine in tirjal združenja s Hrvatsko ter se izdatno oziral tudi na gospodarske potrebe Dalmacije. Rastoči upliv hrvatskega kluba napotil je tla pod nogami izgublajočo narodno stranko, da je izdala poseben oklic, v katerem obeča delovati z vsemi silami za izvršitev nastopnega programa: 1.) Narodna stranka se drži hrvatskega državnega prava in bo obračala vso skrb na to, da se združi Dalmacija s Hrvatsko; 2.) Državno pravo jamči Hrvatom in Srbom v Dalmaciji, ki so le jeden narod, jednaka prava; 3.) Narodna stranka porabila bode vsako priliko, da doseže zjedinenje hrvatskih dežel; 4.) Vsa veroizpovedanja so enakopravna; 5.) Delovati je na to, da se zgradijo bosensko-dalmatinske železnice. — Ta program je gotovo lep in se bistveno tudi ne razlikuje od programa „Hrvatskega kluba“, a s tem programom še ni odstranjen bistveni razloček mej obema strankama: Hrvatski klub se dejanski bori za izvršitev državnega prava, narodna stranka pa ne!

LISTEK.

Krovca.

(Češki spisal A. B. Státný, poslov. I. Toporiš.)

I.

Bilo je krasno majevo dopoldne. Nad Smichovem razpenjal se je jasno-modri obok, na katerem je blestelo žarno solnce. Vzduh je bil svež, topel, nasičen s smolnato vonjavo iz bližnjih gozdov. Vrabci so glasno kričali ter se valjali v gorkem mehkem prahu, kateri je pokrival glavno ulico.

Na strehi visoke hiše koncem ulice delata dva moža. Ostranujeta stare razpokane opeke ter jih nadomeščata z novimi.

V zvoniku udari deset.

Mlajši krovce odloži delo ter se obrne k starejšemu.

„Gospod mojster, hočete li piva?“ vpraša ga. Mojster seže v žep ter mu poda desetico rekoč hladno:

„Pol litra in dve smodki.“

Krovce se oprusti vrvi in se drše, opiraje se z bosima nogama, kateri je imel zavite nekoliko v čunje, do line v podstrešje, v kateri takoj zgine.

Mojster sede za dimnik ter se zamisli. Nakrat se mu pogrdi porašeno lice, temnikaste oči se divje zabliškajo, pesti se krčevito stisnejo.

„Nezvestnica!“ sikne krovce. „Zato sem ti pripravil tako brezskrbno življenje? Da sem moral tega snubača v stanovanje vzeti! Oh kakaj si mi to storila?!“ Zgrabi se z rokama za razbeljeno čelo in glavo, katero mu je hotelo raznesti. Tedaj pa se pokaže v lini glava.

„Gospod mojster, pojdite si po vrček. Jaz ne morem na streho, ker imam obe roki polni.“

Mojster se stresne. Nehote se zagleda v lepi, čeprav od ponočevanja že nekoliko razbrazdani obraz svojega pomočnika.

„Ste-li že nazaj, Jožef?“ reče naposled, dvigne se polagoma ter se plazi drže se za vrv k lini. Jožef dvigne nekoliko desnico ter poda mojstru prsteni vrček, potem pa še steklenico. Mej tem ko nese mojster posodi na desko za dimnikom, dvigne se Jožef z lestvice na streho. Seže za nedrije ter poda mojstru smodki. Nato sede za dimnik, ne da bi se zopet privezal.

Iz suknje, ki jo je imel tam, vzame kos kruha in sira ter začne s posebno slastjo zajutrkovati, sedaj pa sedaj nagnivši steklenico k ustom. Mojster sedel je za drugi dimnik. Slanine, katero je že

zjutraj seboj vzel, se je komaj dotaknil, a pivo je izpil naglo, v dveh duških. Na to si zapali smodko ter se mračno zagleda pred se. Za nekaj časa ustane ter vzame kelo z malto. Jožef na to ni mislil. Mirno je jedel in pil dalje. Mojster ga pogleda resno, ostro, pomočnik se mu drzno posmeja.

Sedaj pa vskipi v mojstru kri.

„Kaj pomeni pač to, Jožef?“ vpraša ga, od jeze se tresoč. „Menim, da imate dvajset minut počitka dovolj. Na delo torej!“

„Nu, nu, saj vender ne gori!“ renči Jožef.

„Kaj, ti mi boš še odgovarjal?!“ zakriči mojster ter skoči proti pomočniku. Plameneče oči uprè v njegov obraz, dvigne stisneno pest ter jo vihti v zraku.

„Pomalo, gospod mojster, počasi!“ kroti ga Jožef smehljaje se. „Mi smo takemu strahovanju že davno odrastli. Ako vam nisem po godu, odpovejte mi. Toda grožnje ohranite zase.“

„To je gotovo, da boš šel!“ sika mojster. „Takega snubača ne morem strpeti pod svojo streho!“

Jožef se stresne ter obledi.

„Aha, si se pa revež prestrašil! Kaj ne, čudiš se, da vem za tvoje nepoštenne razmere. Danes zjutraj sem videl, kako si se v kuhinji vedel proti

Vnanje države.

Srbska kriza.

Pasić je odstopil, mesto njega pa je sestavil liberalac Avakumović novo ministerstvo strogo Ristićeve barve, jedina diferencija mej Ristićem in stranko, vprašanje o kraljici Nataliji, se je gotovo ugodno rešilo. Radikalna stranka je silno razjarjena in se pripravlja na strahovit odpor. Prvi znaki so ti, da sta se približali radikalni frakciji. Ristić napenja vse sile, da zdrobi radikalno stranko. Koj prvi dan začel je odpuščati radikalne uradnike in čim si bo zagotovil upravni aparat, razpustil bode skupščino in razpisal nove volitve, nadeje se, da pridobi liberalno večino. Borba utegne postati tem hujša, ker je Milanovo vladanje v mnogih krajih udušilo simpatije za dinastijo. — Dne 4. septembra vršil se bo v Aleksinacu shod radikalne stranke, ki bo ukrenil o organizaciji. Gotovo je, da utegne predstoječa borba postati velevažna ne samo za državo, ampak tudi za dinastijo.

Stambulov sam o sebi.

Sourednik Pariškega „Figaro“, Émile Berr, interviewoval je Stambulova in priobčil ta pogovor v imenovanem listu. Stambulov očitaj je Francozu, da imenujejo Pariški listi obešene rodoljube — žrtve. Tudi Belčev je žrtev! Dokumenti, katere publicira bolgarska vlada, so pristni, objaviti pa jih je bilo za to, da se bolgarska vlada opraviči pred svetom. Publikovanje se bode nadaljevalo. Narod, rekel je Stambulov, stoji za nami, ker želi ohraniti neodvisnost in ker je Rusija tej neodvisnosti nevarna. Pred dvema letoma skušal sem izposlovati od carja pri znanje Bolgarije. Žurnalst Tatišev naznanil mi je pogoje carja. Vnanja politika naj bi se ravnala po ruskih inspiracijah; vodstvo bolgarske vojne naj bi prevzeli ruski častniki, a v luki v Burgasu naj bi bila vedno usidrana ruska mornarica. Odgovoril sem — rekel je Stambulov — naj potem pride še car davke pobirat in vse bo v redu. Bolgarska hoče biti svobodna in zato stoji že sedem let s puško v roci na straži.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 20. avgusta. [Izv. dop.] (Počasno uradovanje.) Ni lahko najti tako lepih državnih cest, nego so ceste v okrožji Novomeškega glavarstva. Odkar se je državna cesta proti Krškemu izognila hudih klancev, imamo zdaj lepo vožnjo do Brežic ali Krškega. Tudi proti Metliki so se najhujše strmine poravnale. Kar jih še je, obljubilo se je, odstraniti jih. Država je v tem oziru jedenkrat svoje oko blagovoljno na Dolenjsko obrnila. Da se pa državne naše ceste v lepem redu držijo, gre pač posebna hvala c. kr. inženjerju g. Valki v Ncvem mestu. On strogo svoj posel opravlja in nič ne prizanaša. Zato pa tudi imamo gladke, lepe ceste. Pridobil si je s svojo točnostjo nekaj neprijateljev, ali že zdaj vidimo, da je bila ta točnost na mestu. Samo nekaj se mu zdaj še v greh šteje, to je, da gospodarji, ki so že pred tremi leti zemljišča državi odstopili za prelaganje državne ceste ob hudih klancih, do danes še niso dobili plačila za ekspropriirana zemljišča. Za dolenjsko železnico so pred kakimi tremi tedni ekspropriirali zemljišča in ljudje bodo v par mesecih dobili denar. Gosp. Valka, c. kr. inženjer, gotovo ni kriv, da ne dobijo naši gospodarji od države tako dolgo plačila za ekspropriirana zemljišča, ker,

moji ženi.“ Ves razjarjen dvigne znova pest. Toda Jožef ni čakal, da bi ga udarec zadal. Zgrabil je z levico mojstra za vrat.

Kakor blazen odtrga mojster Jožefovo roko od svojega grla, zgrabi pomočnika za roki in ga trešči na opeko. Z bridkim krikom skutali se Jožef po strehi in v tem trenutku čuje se s ceste zamolkel padec. Z debelo odprtimi očmi zrè mojster na mesto, kamor je bil Jožefa vrgel. Zgrabi se za glavo, puli si lase in pade na kolena.

„Moj Bog, jaz sem morilec!“ jadoval je in vil roke. „Moje ime je omadeževano! In moj stari oče znori!“ Nekaj trenutkov potem začuje z ulice zbegano vpitje.

„Krovec je pal! Je že po njem!“ donelo je mojstru na uho.

Brzo se mu zabliška misel v glavi. Morda ni nihče videl, da je Jožefa on raz strehe porinil. Kaj ko bi dejal, da je pomočnik po nesrečnem naključju pal? Ojači se, zleze v podstrešje ter stopi na ulico, kjer se je že nabralo na stotine radovednega ljudstva. Zapazivši mojstra vskliknejo ljudje: „Je že po njem. Ne giblje se več. Razbil si je glavo. Kako pa se je to zgodilo?“ Ne meneč se za vsa vprašanja obrne se mojster k mrtvecu. Toliko, da ni omahnil, vidivši ga tako razmesarjenega. Toda spomnil se je svoje nezveste žene.

da se to v redu vrši, kakor je prav, za to je skrbeti c. kr. glavarjem. Dotični akti mirno ležijo, prah jih pokriva. Je že tako, kaj se hoče, če pa je n. pr. vitezu Schwarzu toliko bilo skrbeti za obravnavo zaradi svojega sabljanja in za to, da naš „Sokol“ javno ne telovadi, ali, da dijaki kake pesmi ne zapojejo v krčmi, kamor je on zahajal! Reči moramo iz svoje skušnje, da od političnih oblastev sploh le prerado ni jako dolgo dobiti rešitve kake stvari. Justični uradi morajo vsak mesec o stanju tekočih agend nadzorstvu poročati. V političnem uradovanju tega ne nahajamo, tudi ne preiskavanja po tem, ali se točno in prav uraduje. Da bi prišel tudi glede tega pri nas boljši čas! —

Iz Šmarja pri Jelšah, 21. avgusta. [Izv. dopis.] (Čudno obnašanje uradnika. Novi župan.) Človek, posebno pa skromen Slovenec si niti misliti ne more, kakšen vrhunec lahko doseže nemška nesramnost. Evo exemplum: Pred kratkim se je v našem trgu zgodila velikanska nesreča, da davkarski pristav W. ni ponižno pozdravil sodnega, v najhujšem teku mimo njega vozečega se pristava gosp. M. Le-tá skoči z voza, pokliče gosp. W. ter ga čisto po vojaško „nategne“ zaradi pozdrava in to pričo več ljudij. Nobeden teh gospodov ni imel uniforme na sebi. Drugi dan pričaka g. W. gospoda M. ter mu isto tako na ulici pove, da ga od sedaj naprej sploh ne bode več pozdravljal, razun če sta oba dva v uniformi. Po kratki debati se razideta vsak v svojo pisarno. Petdeset korakov za gosp. M. sta se sprehajala dva Slovenca, ki sta v mejsatoujem pogovoru obnašanje M ovo imenovala predržno. Gosp. M. se pa tudi mej ta dva po svoji maniri utakne, v srečni misli, da se mora celi svet tresti pred njim. A ta dva ga odvrneta povdarjajoč, da je njegovo obnašanje predržno. Posledice vsega tega pa bodo, da bo gosp. M. premeščen in sicer kot dober Nemec v Maribor. Gorje Slovencu, ki bi se tako izzivajoče obnašal Nemcu nasproti, odpust bi dobil na veke, ali najmanj ga porinejo v kakšen zapuščen švabski kraj. Dvoboja pa, o katerem je vedela „Marburger-Zeitg.“ že poročati, se dosedaj še ni vršil. Ni dovolj, da imamo mi Slovenci nemške uradnike, še terorizovati bi se morali pustiti od takih nepopisno predrznih gospodov!

Šmarčani dobili smo po soglasni volitvi občinskega zastopa za župana gosp. dr. Jurtelo, dežel. glavarja namestnika. Napadali so ga švabski listi kar hitro po volitvi, ker je — Slovenec. Nemšku tarjem odklenkalo je menda za vselej, — zdaj si le še svojo jezo bladijo s tem, da pišejo po listih neresnice, izmišljotine, — zadnji zdihljaji smrtno ranjenega.

VIII. veliki zbor „Slov. pevskega društva v Ptuj“

dne 14. avgusta 1892 v Šoštanji.

(Izvirno poročilo.)*

Ob 6. uri popoldne zbralo se je zadostno število članov v dvorani g. Pečnika v Šoštanji in

*) Zakasnilo zaradi pretesnega prostora v našem listu. Op. ured.

Prišla je policija, komisija je bila tudi takoj na lici mesta. „Mu je bilo že tako namenjeno,“ omenil je eden od komisije.

Mojster napoti se domov. Njegovi pomagači naj popoldne sami dodelajo streho. Ustopivši v kuhinjo zagleda tu svojo mlado ženo, ki ga pač še ni pričakovala ob tem času.

„Zakaj pa tako brzo od dela, mož?“ vpraša ga.

Menim, da si kot mojster kaj takega smem dovoliti!“ odgovori mož odurno.

Pride li Jožef tudi?“ vpraša žena z nekako hrepenečo nestrpnostjo.

„Ta ne pride,“ zareži mož.

Žena spusti žlico in pogleda osupla na svojega soproga.

„Kam pa je šel?“

„Tje, od koder se ljudje ne vračajo več. Pal je raz streho ter se ubil. Sedaj je v mrtvašnici.“

Ženi se je zvrtilo v glavi. Omahujoč pade na stol. Mož se nagne k nji in zastoče: „Revica, zdaj si odkazana le na ljubezen svojega soproga, za katerega pa tako malo maraš!“

In ne meneč se nadalje za brezzvestno soprogo, vzame klobuk ter hlastno odide.

Hitel je za mesto.

(Konec prih.)

prišlo se je zborovanje. Predsedoval je g. Zelenik, navzoči so vsi Ptujski odborniki in izmej vnanjih g. dr. Bezjak. Predsedaik g. Zelenik pozdravi navzoče s toplimi besedami, se zahvali, da so prišli, ne boječ se pota in stroškov, in poda besedo tajniku, da poroča o društvenem delovanju.

Tajnika g. Dragotina Zupančiča poročilo povzamemo: Ker se običajno društveno leto računi od velicega zbora do prihodnjega velicega zbora, trajalo je VIII. društveno leto od 13. septembra 1891 do 14. avgusta 1892. Tudi v minulem letu skrbelo je društvo, da doseže svoj vzvišeni namen, buditi in krepiti narodno zavest z ubranim petjem, blažiti srce in um s slovensko in sploh slovansko pesmijo, negovati krasotut v narodu in gojiti vzvišene ideje z nežnim sredstvom mile pesmi v materinem jeziku. V to svrhu storil je odbor vse, kar je bilo potrebno in se posvetoval v 9 sejah o važnih predmetih, ki so se ob svojem času razglasili v časnikih, ali bode o njih govor pri današnjem zborovanju. Vnanji odborniki udeleževali so se teh posvetovanj deloma pismeno. Odbor konstituiral se je v seji dne 19. sept. 1891. Odposlali so se diplomi častnim članom s primernimi dopisi. Izrekla se je vsem pomočnikom zahvala za njih trud v korist društva, posebno g. Jurkoviču. Časnikom „Slov. Narod“, „Slovenec“, „Südsteirische Post“ in vsem drugim, ki so podpirali društvo, izreka se istotako dostojna hvala. Nemila smrt vzela nam je dva člana, neutrudljiva, zvesta in nepozabna, znana po svoji izredni muzikalni izobraženosti, to sta: gg. dr. Fr. Gross in Vojteh Valenta. Večna slava njiju spominu! (Družba se dvigne v znak sožalja.) Društvo je tudi letos tesno občevalo s skoraj vsemi slovenskimi pevskimi in telovadskimi društvi in tudi s hrvatskimi. Ljubljanski in Celjski Sokol sta nas prva iznenadila z vestjo, da se korporativno udeležita letošnje slavnosti. Njima pridružila so se še druga društva. Simpatično odzdravljali so pozivu tudi pevci in pevka društva. Za sodelovanje pri slavnosti pridobila se je po velikem trudu Zagrebška ognjeglasna godba, ki ne zaostaje za vojaško. Potrebne note so se razposlale in je prevzel g. Jurkovič tudi letos vodstvo velicega koncerta, za kar mu bodi prisrčna hvala. G. Pečnik prepustil je svoje prostore brezplačno. Slavnostnemu odboru bodi na tem mestu izrečena prisrčna hvala za njegov trud. Društvo posojevalo je note drugim bratskim društvom, prodajati not pa ni moglo. Posamičnih svečanostij udeležilo se je društvo po odposlancih ali pa po pismenih in brzojavnih pozdravih. V sejah odbora stavili so se tudi predlogi, da se preosnujejo društvena pravila. Glede števila članov storilo je društvo korak naprej. Lani bilo jih je 346, letos pa jih je 391, torej 45 več nego lani; mej temi je 6 častnih, 7 ustanovnikov, 134 podpornikov in 244 izvršujočih članov. Naj bi društvo prospevalo tudi nadalje in prodrlo v vse kraje Slovenije z milo slovensko pesmijo, naj bi našlo povsod odprta, dobra srca, plemenit duh, rodna tla in darežljive roke.

Poročilo tajnikovo vzelo se je na znanje pohvalno.

Potem je poročal o denarnem stanju blagajnik g. Copf. Ker društvo lansko leto ni priredilo velicega koncerta in je lanski koncert imel le lokalni pomen, ni imelo društvo tako obilnih stroškov. Današnji koncert pa bode prouzročil ogromne troške, posebno za godbo, ki jo je bilo naročiti iz Zagreba, ker vojaška godba zaradi vaj ni mogla sodelovati. Društvena glavnica z letošnjo društvenino znaša 768 gld. 43 kr., troški znašali so 318 gld. 33 kr., torej je bilo prebitka 450 gld. 10 kr. V imenu odbora se zahvaljuje vsem, ki so z doneski pripomogli, da se priredi današnja slavnost, posebno gospodom poverjenikom za njih trud in gospej Širci, ki vsako leto nabere v Trstu precejšnjo vsoto društvenine. Naj bi vsi rodoljubi podpirali društvo, da se mu utrdijo gmotna tla.

G. dr. Jurtela poroča, da so pregledovalci računov našli vse v najlepšem redu.

Točka o spremembi pravil stavi se raz dnevni red, ker ni upanja, da bi bilo mogoče predstaviti sedež društva.

Potem vršila se je volitev odbora. Ker sta predsednik in tajnik izrekla, da ne moreta prevzeti nadalje tega posla, volil se je odbor, kakor smo že naznanili.

Predlog g. Porekarja: Naj društvo razpiše za najboljšje društveno geslo kako darilo, prepušča zbor novemu odboru v rešitev: Predlog tajnika

g. Zupančiča: Naj društvo deluje na to, da pristopi kot pokrovitelj k družbi sv. Cirila in Metoda, se po kratkem posvetovanji reši s tem, da se v to svrhu zbira pri društvenih zborih in se lahko začne takoj.

Ker se nikdo več ni zglasil in se je dovršil tako dnevni red, zaključil je predsednik VIII. veliki zbor.

Društvo je s svojim dosedanjim izbornim delovanjem pokazalo, da je za probudo slovenskega življa na spodnjem Štajerskem posebno po mestih in trgih silno potrebno in zasluži, da je živo podpirajo vsi slovenski rodoljubi, da bode krepko in odločno moglo spolnovati lepo svojo nalogo.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

C. Imate-li kaj uspeha zaznamovati v slovenskem Korotanu — utegnil bi kdo vprašati? Saj je uprav vsled silne potrebe gledé šolstva na Koroškem nastala naša družba, da bi pripomogla k srečni rešitvi prevažnega šolskega vprašanja. Vrli rojaki, zbrani v naših ondodnih zelo marljivih podružnicah, dosegli so po dolgih naporih dve slovenski osnovni šoli — v Št. Jakobu v Rožni dolini, čegar uzorno slovenska občina se je pogumno za to borila celih 13 let — in v Tolstem Vrhu. Dne 16. novembra 1891 je šla deputacija vrlih mož iz vseh slovenskih okrajev koroških pod vodstvom deželnega poslanca Muri-ja na Dunaj, da je pri visokem ministerstvu za uk izročila „spomenico o šolstvu po slovenskem Koroškem“. Da je prišlo do tega koraka, ki je imel ugodne posledice za slovenske težnje na Koroškem, nekaj zaslug si smejo pripisovati tudi naše koroške podružnice — oziroma naša družba, ki pazno spremlja ondodno šolsko gibanje. — Sicer smo pa s šolskimi, nabožnimi, poučnimi... knjigami in šolskim blagom postregli, kjer je bila sila. — Da si ravedrijo tužno srce, poslali smo jim tudi: „Pesen koroških Slovencev“, katero je zanje krasno vglasbil prof. Foerster. — Istotako smo k podružničnim shodom pošiljali govornike, da so poučevali vedoželjne družbenike v koristnih strokah.

Č. Omenjati nam je še jedne zadeve, ki utegne imeti blagodejne posledice za slovensko šolstvo, ako se nakane primerno tudi izpeljejo. — S cenjenim listom dné 26. aprila 1892 zglasil se je pri našem družbinem vodstvu slavni osnovni odbor za I. slovenski katoliški shod v Ljubljani z izjavo, da namerava ob zborovanju svojem staviti predlog, deluje naj se v merodajnih krogih na-to, da se za Slovence ustanovi katoliško učiteljsko društvo s slovenskim učnim jezikom... Dokler pa ni mogoče uresničiti te z mnogimi težavami združene namere, skrbi naj se za to, da se vsaj čem preje osnuje za slovenske učiteljske pripravnike semenišče pod duhovniškim vodstvom in nadzorstvom. Pojasnivši to namero, konečno odbor prosi: Slavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda izvoli izjaviti se: ali in primeroma kako bi mogla družba podpirati osnivanje in vzdrževanje nameravanega učiteljskega semenišča?

Vsled sejnega sklepa od 11. maja je družbino vodstvo odgovorilo dné 31. maja štev. 1689: da bo družba po svojih skromnih močeh rada podpirala osnovo pripravnikega semenišča, ker bi to popolnoma ugajalo družbinim namenom, zlasti z ozirom na njene že obstoječe zavode.

Ali družbi ideal je pa popolno uravnana katoliška učiteljska pripravnica s slovenskim učnim jezikom za vse slovenske pokrajine — kar bi zahtevalo se-vé znatnih denarnih sil; zato bi slavni katoliški shod učinil veri in narodu veliko uslugo, ko bi hotel na zboru zastopano slovenstvo soznaniti s to idejo ter ga navdušiti k nabirki za toliko podjetje. Osebito bi se koroški Slovenci okoristili s slovenskim učiteljskim. Priporili so si že dve slovenski šoli in upati je še nadaljnjih uspehov, a kaj pomaga, ker pa ondi ni učiteljev, zmožnih slovenskega jezika. Torej bi — piše koroški rodoljub — uprav družba te mogla izvršiti.

Družbino vodstvo zato rado odredi svojega govornika na oživotvorjenje te zadeve na katoliški shod in ob ugodni rešitvi rado prevzame v svojo upravo tako katoliško-slovensko učiteljsko.

Na to je odgovoril dné 1. julija t. l. slavni odbor za I. slov. kat. shod: da z veseljem sprejme to ponudbo: velikodušno podpirati ustanovo slovenskega katoliškega učiteljskega semenišča. Vender meni, da pred sklepom I. slov. kat. shoda te obljube ne vežejo na nobeno stran. Po shodu pa bode stalna komisija II. katoliškega shoda z — naše družbe pooblaščenca in z drugimi prizadetimi po zakonitem potu na dalje o tem ukrepala. — Gledé ponujenega govornika za shod pa omenja, da se v okviru njihovega programa kot drugi govornik, ker prvi je bil že določen, rad sprejme, kar naj odboru vsaj v 14 dneh naznanimo, kar se je tudi zgodilo.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Katoliški shod v Ljubljani.) Štajerski slovenski poslanci so, kakor se nam poroča, sklenili, da se ne udeležé katoliškega shoda. Od tod se dá tudi razlagati, zakaj se predvčerajšnjim v Celji občni zbor „Slovenskega društva“ ni nič oziral na katoliški shod. — Nadalje so slov.-hrvatski poslanci istrski sklenili, da tudi oni ne pridejo na ta Ljubljanski shod in da sploh niso za udeležbo. — Ali se bode izmeji slovenskih poslancev za Kranjsko, akoravno so vsi posebe povabljeni, sploh kedo shoda udeležil, razun članov „klerikalnega“ (Klundetelovega) kluba v dež. zboru, je tačas še vprašanje in jako dvomljivo.

— (Češki gostje v Ljubljani.) Danes ponoči s poštanim vlakom prišlo je že nekoliko čeških gostov, ki se niso pridružili izletnikom v Benetke. Ogledali so si danes mesto in okolico. Jutri popoldne s poštanim vlakom ob 1/3. uri pa jih pride blizu 100, kakor smo že naznanili. Brez dvoma bode Ljubljansko narodno občinstvo v obilnem številu pričakalo milih gostov na kolodvoru in jih vsprejelo isto tako srčno, kakor so jih vsprejeli povsod. Pokažimo z dejanjem, da so nam dragi slovanski bratje v slovenski naši beli Ljubljani dobro došli! — Splošni red sprejemu je: Dne 24. avgusta. Ob 3/4. na 3. uro sprejem čeških gostov na južnem kolodvoru. Od tod odhod v Čitalnico. V Čitalnici se gostom nakažejo stanovanja. Ob 8. uri zvečer prosta zabava na vrtu gostilne pri „Zvezdi“ (Vodnikove ulice). Dne 25. avgusta. Ob 7. uri zjutraj zbiranje v zvezdnem drevoredu in odhod na Gorenji Rožnik. Na Drenikovem Vrhu zajutrek. Ob 10. uri pohod deželnega muzeja „Rudolfinum“. Popoldne mej 3. in 4. uro zbiranje v Čitalnici. Ob 4. uri odhod na Ljubljanski Grad. Ob 1/6. uri pohod novega deželnega gledališča. Ob 8. uri koncert na vrtu gostilne pri Virantu, katerega prirede na čast češkemu gostom slovenska narodna društva v Ljubljani. Dne 26. avgusta. Ob 1/2. uri zjutraj odhod z južnega kolodvora na Bled.

— (Denuncijantstvo.) Nemškutarsko junastvo presega, kadar gre za podlo obrekovanje, vse meje. Posebno dobro je videti zadnji čas to večkrat zoper gosp. c. kr. okr. glavarja Postojnskega. Graška „Tagespošta“ skuša včeraj zopet po svoji stari navadi denuncirati gosp. glavarja, ker je v cesarjev rojstni dan dal razobesiti nad zgradbo, kjer je nameščeno okrajno glavarstvo, poleg dveh črno rumenih zastav tudi slovensko trobojnico. Dotični denuncijant več sicer dobro, da je slovenska trobojnica tudi deželna zastava kranjska, a kaj za resnico, kadar se nudi tako lepa prilika obesiti kako krpico uradniku, ki je le uradnik in ne eksekutiven organ nemškutarske klike!

— (Osobne vesti.) Pravni praktikant pri dež. sodišči v Ljubljani g. Leopold Ledenic imenovan je avskultantom na Kranjskem.

— (Društvena dirka kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana.“) Včeranjemu poročilu o društveni dirki imamo še dostaviti, da je razdelitev daril vodil zastopnik častnega predsednika g. dr. J. Tavčarja gospod drd. Josip Kušar, ker je društveni predsednik g. Jakopič bil mej dirkači in kompetent za darila. Dalje nam je poročiti, da je darila delila oziroma svetinje pripenjalo zmagovalcem gospodična Sofija Valentinceva in ne gospodična Kušarjeva, kakor smo po zmoti poročali včeraj.

— (Promenadni koncert.) Danes ob 6. uri popoldne bode svirala vojaška godba pod Tivolijem.

— (Vročina in vojaške vaje.) Tržaški „Mattino“ javlja z vso reservo, da se je mej vo-

jaki, zbranimi za vaje okolu Postojine in Senožeč, primerilo zadnje dni 200 slučajev solnčarice in da je dne 20. t. m. umrlo vsled vročine šest, dne 21. pa pet vojakov. — Vest se nam vidi sicer nekoliko pretirana, ali ker je javno mnenje močno razburjeno, želeti je, da se ta reč oficijelno pojasni. — Nadporočnik Matija Vollmann pri pešpolku št. 97 grof Jellačić umrl je na potu k vojaškim vajam v Pokupsko pri Sisku vsled silne vročine.

— (Nečuvenc.) Piše se nam z Dolenjskega: Čudna je doslednost poštne uprave. Pečatom s slovenskim napisom se protivi na vso moč, proti drugim jezikom je pa bolj popustna, če jih tudi nihče v deželi ne pozna. Evo dokaza. Nedavno tega poslal sem v Šutno pri Sv. Križu pri Kostanjevici knjižico ter s poštanim povzetjem tirjal zanjo 75 kr. V Šutni je c. kr. pošta in od te dobil sem kmalu potem nakaznico v — madjarskem in francoskem jeziku: Hivatalos postantaltvány — Mandat de poste international samo za 65 kr., na kuponu pa je čitati: Szelveny-Coupon. K. k. Postamt Šutna — Sv. Križ, kakor da je Šutna kje na Ogerskem a ne na Slovenskem! Torej madjarsko-francoske tiskovine so dobre za slovensko ljudstvo, samo tiskovin v slovenskem jeziku — tega ne! Kaj bi storili Madjari, da se v njih kaj takega primeri, ko se črno-rumenih zastav ne trpijo? Ali je poštni upravi znano, kakšne tiskovine se rabijo na Slovenskem, a je li morda to priprava za bližajoče se priklopljenje Šutne k madjar-orazagu?

— (Pasteurjevo zdravljenje.) Svoječasno smo poročali, da se je klatil okolu Novega mesta stekel pes, kateri je ogrizel tri male dečke, Franca Kastelca iz Kandije, Franca Umka s Konca, Franca Medveda iz Novega mesta in mlado kmetico Marijo Kastelčevo iz Gotne vasi. S pomočjo deželnega odbora kranjskega, interesovanih občin in kranjske hranilnice poslali so se vsi ti ogrizenci v Budimpešto na zavod za lečenje stekline po Pasteurjevem načinu, odkoder so se povrnili dne 13. t. m. zdravi in veseli.

— (Učiteljsko društvo za Novomeški okraj) bode imelo letošnji občni zbor dne 24. t. m. v Trebnjem (tako po zaključku okraj. učiteljskega zborovanja) s sledečim vspešnim: 1. Poročilo o društvenem delovanju v preteklem letu. 2. Pregled letnega računa in volitev 3 pregledovalcev računov. 3. Volitev odbora. 4. Slučajnosti.

— (Nesreče.) V Mali vasi na Dolenjskem pri županu službujoči hlapec Anton Tifolt padel je dne 19. t. m. raz kozolec 4 m globoko in se tako močno poškodil, da je umrl kmalu potem. Truplo prenesli so v mrtvašnico v Videm. Ponesrečenec je bil doma v Spodnjem Sušji pri Novem mestu. — V petek popoldne padel je v Kranji božjastni I. Tonc v neko pobočje in se nevarno poškodil. — Na paši ponesrečil je 7letni dečko Filip Tomažič iz Hermanec na spodnjem Štajerskem. Padel je telico, katero je imel na vrvi, zasukan okolo života. Telica se je splašila in bezlala čez drn in strn ter vlekla nesrečnega dečka za soboj skoro 200 m dalje. Dečko se je tako poškodil, da je malo ur potem umrl.

— (Rešitev.) V petek popoldne kopal se je v Kokri pri Kranji pekovski pomočnik Urh Arh. V vodi prijel ga je krč in utonil bi bil, da ga ni z veliko težavo rešil Karl Depoly, (sin Kranjskega brivca), ki je lastno življenje stavil v nevarnost.

— (Občinske volitve.) V občini Trzin v političnem okraji Kamniškem voljeni so bili v občinski odbor: g. Josip Kecelj županom, za občinske svetovalce pa gg. Franc Narobe in Luka Bleje, — vsi posestniki v Trzinu. — V Polencih v Ptujemskem okraji voljen je bil županom g. Jurij Lovrec, za obč. svetovalce pa gg. Franc Petek, Franc Janzekovič in Franc Plutko.

— (Požar.) Trinajstletni šolar Mihael Rih-tarič pušil je za hišo posestnika Jožefa Pravdiča v Hrastovcu pri Zavrču v Ptujemskem okraji ter vrgel iz malomarnosti gorečo žveplenico od sebe. Vsled tega unelo se je najprej gospodarsko poslopje in ker v kraji ni gasilnega društva razširil se je ogenj tudi na hlev in hišo imenovanega posestnika ter vse upepelil.

— (Lahonska lojalnost.) Povodom rojstnega dne cesarjevega nabilo je v Trstu društvo „Avstrija“ posebne lepake, na katerih je mej drugim poudarjalo tudi zvestobo Tržačanov do vlada-joče rodbine. Pod vladnimi perotmi vzgojeni ire-dentovci prelepili so besedo „Tržačanov“ z listki, na katerih je bila natisnjena beseda „burattini“,

t. j. norcev. Je li to plod izvrstne politike Rinaldijeve?

— (Nova brzojavna postaja.) Tržaško poštno in brzojavno ravnateljstvo nam naznanja, da se je dne 21. avgusta odprla v Orsaru na Primorskem s pošto združena brzojavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (Občinski svet Zagrebški.) Madjarska večina v občinskem svetu konstituirala se je kot „klub narodne stranke“ in ukrenila izvoliti mestnim županom dosedanjega vladnega komisarja Mošinskega, ki se je pokazal tako izredno „spretne“ sosebno pri zadnjih volitvah, podžupanom pa odvetnika dr. Šaja. — Dosedanji avtonomni klub se je razšel, mesto njega pa se bode združila manjšina v poseben, na novi podlogi osnovan „opozicijski klub“.

— („Zdravstvena previdnost.“) Prosim, da se sledeči popravek objavi: 1. Ni res, da je rajnka g. J. pl. Fr. za davico umrla. Res je, da je umrla za rakovitim brachorjem (Struma maligna). — 2. Ni res, da sta dva zdravnika konštatovala davico, konštatoval je ni nobeden zdravnik, ampak le od g. Praschnikerja za „Kneippove toplice“ najeti ranocelnik g. August Knöppel, kateri je jedno uro pred smrtjo bolnico obiskal, izrazil se je morebiti prenaplajeno, da je bolezen davica. — 3. Ni res, da se je s tem, da je bilo truplo rajne v hiši na mrtvaški oder dejano in da se ni preneslo v mrtvašnico, prestopila kaka zdravstvena naredba ali postava, ker ni bilo v tem slučaju nobene nalezljive bolezni. Res je sicer, da se je truplo šele 65 ur po smrti pokopalo, ker raka pred se ni bila dodelana. Da se pa zrak ne okuži z gnjilobo, ukazal je podpisani, da se krsta s kositerjem zaspoji, kar je tudi izvršil tukajšnji kleparski mojster g. Anton Stadler. Z odličnim spoštovanjem dr. Anton Binter, c. kr. okrajni zdravnik.

— (Razpisana služba.) Popolniti je mesto cestarja na Tržaški državni cesti stavbinskega okraja Ljubljanskega z mesečno mezdo 16 gld. in s pravico pomakniti se v višje mezde 18 do 20 gld. Prošnjiki morajo biti zmožni slovenskega in nemškega jezika; prednost imajo podčastniki, katerim je bila priznana pravica do civilne službe. Prošnje je uložiti do 24. septembra pri deželni vladi v Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. avgusta. Deželni zbori sklicali se bodo baje na dan 9. septembra. Dotični cesarski patent se objavi tekom prihodnjih dni.

Dunaj 23. avgusta. Gledé na opustitev vojaških vaj na Gališkem, kar je odredil cesar z ozirom na kolero na Ruskem navzlic temu, da so sanitarne razmere na Gališkem izvrstne, povdarja „Fremdenblatt“, da je cesar s tem znova dokazal od vseh narodov hvaležno priznalo nesamopašnost, ker je pač vojakom opustil mučne vaje, sam pa pojde vender na Gališko, da vzradosti prebivalstvo, ki ga z veseljem pričakuje.

Podwoloczyska 22. avgusta. Kmetstvo prebivalstvo se pripravlja za izselitev na Rusko. Orožniki zadržali siloma 30 familij, ki so hotele prestopiti mejo. Posestnikom nedostaje delavskih sil.

Rouen 23. avgusta. Dva kaznjenca umrla v zaporu vsled kolere.

Razne vesti.

* (Zlato in srebro v Srbiji.) Kakor se poroča iz Valjeva, našli so v tamošnjem kraju ob reki Ribnica zlato in srebrno rudo. Poslali so nekaj kosov te rude ministerstvu v Beligrad, da jih preišče.

* (Novomašnik — utonil.) V Moravskih Budvicah utonil je novomašnik Alojzij Rosenberg v dan svoje primice, ko se je šel po obedu z dvema prijateljskoma kopat.

* (Sacharin in Zacherlin.) V neki zakotni vasi vinorodne doline Avstrije živel je kmetič, ki je hotel kisli pridelek trte umetno pomnožiti, kar mu je kaj dobro izpod rok šlo, in tudi zboljšati. Čuvši nekaj o Sacharinu, naroči sosedu, naj mu prinese čudodelne te tvarine. Poznavajoč pa sosed, da nima, zlasti za tuje besede, posebno dobrega spomina, naprosil je mož nekega drugega znanca, naj zapiše ime tega klasiškega sredstva. A tudi pismouki znanec ni bil menda posebno zveden kajti zapisal je mesto „Sacharin“ — „Zacherlin“ in kmetič je svojemu vinu primešal to tvarino.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštne povzetki razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (42—12)

Premovano 1. 1891.
s častno diplomom c. in kr. trgovinskega ministerstva.

Prirodna Studenčna sol iz Marijanskih kopeli

(v praških in kristalizirano).
Dobljena iz najbogatejšega zdravilnega vreleca v Marijanskih kopelih, iz Ferdinandovega vreleca, po izhlapiju brez drugih primesi, in ima po analizi prof. dr. Ernesta Ludwiga v sebi najupliveljše tvarine slavnega tega zdravilnega vreleca ter upliva njemu analogno: lahko čistilo, kiseline uničuje, ugodno na prebavne organe itd.
Pristno samo v flakonih ali v praških v kartonih, na katerih je natisnjena varnostna znamka. (73—21)

Pastile iz Marijanskih kopeli

narejene iz naravne vrelečne soli iz Marijanskih kopeli — v originalnih škatljicah. Dobiva se v trgovinah z mineralnimi vodami, dišavami in v lekarnah.
Salz-Sud-Werk Marienbad (Böhmen).

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Noba	Mo-krina v mm.
22. avg.	7. zjutraj	736.9 mm.	20.4° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	735.2 mm.	30.1° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	734.9 mm.	22.3° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 24.3°, za 5.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 23. avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.40	96.40
Srebrna renta	96.15	96.10
Zlata renta	114.05	113.95
5% marcna renta	100.45	100.45
Akcije narodne banke	999.—	1000.—
Kreditne akcije	315.25	315.75
London	119.60	118.60
Srebro	—	—
Napol.	9.49	9.49
C. kr. cekini	5.68	5.67
Nemške marke	58.55	58.57 1/2

Tujci:

22. avgusta.

Pri **Maitai**: Herrman, Horský, Singer, Dr. Löwy, Hofbauer, Moser, Dr. Mayer z Dunaja. — Ravasini, Rozzo iz Trsta. — Weiss iz Senožeč. — Pl. Kohen iz Pulja. — Herrman iz Prage.

Pri **Stonu**: Monschein, Kreibitz, Dr. Mayer z Dunaja. — Pokorny iz Kočevja. — Szilha iz Budimpešte.

Pri **južnem kolodvoru**: Stauek, Hynek, Zima iz Prage. — Schachner iz Trsta. — Veber iz Pariza.

Pri **bavarskem dvoru**: Petsche iz Maribora. — Jugovic s Krškega. — Metitz iz Kočevja.

Pri **Virantu**: Piša, Slaviček iz Prage. — Pavčič iz Velikih Lašč. — Stramer iz Idrije.

Umrli so:

20. avgusta: Marija Strukelj, mestna uboga, 81 let, Karlovska cesta št. 7, marasmus. — Kristina Sive, mizarjeva hči, 1 mesec, Dunajska cesta št. —, delavska hiša A.

V deželni bolnici:

19. avgusta: Marija Kaplan, dekla, 27 let, jetika.

20. avgusta: Marija Colnar, gostija, 56 let, carcinoma cruris sin. — Lukas Močilnikar, zidar, 55 let, emphysem.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184	50
Ogerska zlata renta 4%	100	111	70
Ogerska papirna renta 5%	100	100	40
Dunaj. reg. srečke 5%	100 gld.	192	65
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	192	75
Rudolfove srečke	10	24	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	153	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	170	238	50

Išče se učenec

z dobrimi šolskimi spričevali za trgovino s specerijskim blagom v Ljubljani. — Natančneje pove upravnistvo tega lista. (952—2)

Na najnovejši in najbolj način
umetne (228—48)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plemenitvaja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolezni z umirjenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Naznanilo in priporočilo.

Podpisane jemlje si čast, p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da je prevzel

gostilno v Trubarjevih ulicah
pod imenom

Narodna gostilna

kjer bode točil izvrstno vino in Graško pivo, kakor tudi postregel z dobrimi jedili. — Vsprejemajo se naročila za obed in večerjo.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

(933—3) F. Remic, gostilničar.

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan nesmatne luske od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (22—16)

Dr. Friderika Lengiel-a BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Pošta naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

Bela in črna

(806—15)

istrska in italijanska vina

ponuja po jako ugodnih cenah

Ivan Cuculić na Reki.

Iščejo se agenti za prodajanje proti dobri proviziji.

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna oččka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sami in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.
Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

Ad. Rissmann,
lastnik mnogih častnih diplom.
(893—17)